

Fındık Faresinin Yeni Penceresi

Çınar BİBER

Fındık Faresinin Yeni Penceresi

Çınar BİBER

Fındık faresi Pip, büyük bir çayırın kenarındaki sevimli bir ağaç evinde yaşardı. Evi küçük ve sıcacıktı; yuvarlak bir kapısı ve tümsekli bir çatısı vardı. Minicik bir yatağı, minicik bir masası ve meşe palamudu çorbası yapmak için minicik bir sobası vardı. Ama ağaç evinde yalnızca tek bir küçük pencere vardı ve o da hep aynı eski çalılara bakıyordu. Pip sık sık yeni bir şeyler görmeyi dilerdi.

Güneşli bir sabah Pip parmak uçlarında yükselip tek küçük penceresinden dışarı baktı. Aynı yaprakları ve aynı dalları gördü. 'Yeni bir manzara istiyorum,' dedi kendi kendine. 'Farklı bir pencere güzel olurdu.' Küçük çekicini ve bir kutu çivisini aldı. 'Yeni bir pencere yapabilirim,' diye karar verdi. 'Sadece biraz yardıma ihtiyacım var.'

Pip ağaç evin merdiveninden aşağı atlayıp Meşe Dede'nin atölyesine koştu. Meşe Dede, gür beyaz kaşları ve sevecen kehribar gözleri olan yaşlı bir tarla faresiydi. Kahverengi örgü bir yelek ve minik aletlerle dolu bir alet kemeri giyerdi. 'Meşe Dede,' dedi Pip, 'yeni bir pencere yapmama yardım eder misin?' Meşe Dede gülümsedi. 'Elbette, küçük Pip. Yeni bir pencere harika bir fikir.'

Pip ile Meşe Dede birlikte ağaç evine tırmandılar. Meşe Dede duvarı minik şerit metreyle ölçtü. Pip çivileri sarı cebinde tuttu. 'Pencereyi tam buraya koyacağız,' dedi Meşe Dede duvara vurarak. Pip başını salladı ve tahtayı sabit tuttu. Birlikte çalıştılar; çekiçle vurdular, testereyle kestiler. Ağaç ev inşaatın neşeli sesiyle doldu.

Meşe Dede son menteşeyi yerine vidalarken Pip'in tüylü kuyruğu heyecanla kıpırdadı. 'İşte oldu,' dedi gözlüğünü silerek. 'Sadece senin için yeni bir pencere.' Pip minik patilerini çırttı. Pencere yuvarlak ve aydınlıktı; ahşap bir çerçevesi ve küçük bir mandalı vardı. 'Teşekkürler Meşe Dede!' diye sevindi. 'Hadi dışarıda ne olduğunu görelim!'

Pip pencerenin mandalını açıp pencereyi itti. İeri tatlı iek kokusu getiren yumuak bir esinti doldu. Pip akınlıkla nefesini tuttu. Eski alıların yerine rengrenk dolu gizli bir bahe grd! Pembe gller, sarı papatyalar ve rzgrda sallanan mavi aniekleri vardı. 'Aman Tanrım,' diye fısıldadı Pip. 'Buranın olduėunu hi bilmiyordum!'

Meşe Dede de dışarı baktı. 'Vay vay,' dedi. 'Ağaç evinin hemen yanında gizli bir bahçe. Şu sık çalıların arkasında saklanıyor olmalı.' Pip'in büyük siyah gözleri parladı. 'Keşfe çıkmalıyım!' dedi. 'Ama oraya nasıl gideceğim?' Meşe Dede küçük bir patikayı gösterdi. 'O patikayı takip et,' dedi. 'Ve meraklı ol!'

Pip merdivenlerden hızla indi ve kıvrılan patikayı izledi. Kısa süre sonra gizli bahçenin tam ortasında durdu. Etrafında çiçekler sallanıyor, hava vızıltı ve kanat çırpışlarıyla doluydu. 'Merhaba!' diye seslendi minik bir ses. Pip aşağı baktı ve yaprak şapka takan bir uğur böceği gördü. 'Ben Uğur Böceği Lila,' dedi. 'Bahçemize hoş geldin!'

Uğur böceği Lila uçup Pip'in burnuna kondu. 'Buralarda yenisin galiba,' dedi neşeli bir gülümsemeyle. 'Yıllardır ağaç evinin yanında yaşıyorum ama çalılar seni görmemize engel olacak kadar sıkı.' Pip güldü. 'Az önce yeni bir pencere yaptım,' dedi. 'Ve şimdi her şeyi görebiliyorum!' Lila minik siyah ellerini çırttı. 'Hadi gel, sana etrafı gezdireyim!'

Lila, Pip'i bir ayçiçeği tarlasının ve küçük bir göletin yanından geçirdi. 'Kelebeklerin dans ettiği yer burası,' dedi. Tam o sırada bir kelebek süzülerek indi. Kanatları turuncu ve sarıydı, kenarları yumuşak maviydi ve bir kanadında minik bir çiğ damlası parlıyordu. 'Ben Kelebek Bree,' dedi. 'Bahçemizi görmek ister misin?' Pip mutlulukla başını salladı.

Bree havada dans etti ve Pip onu izledi. Lale sıralarının ve beyaz çiçeklerle kaplı bir çalının yanından geçtiler. 'En sevdiğim yer burası,' dedi Bree bir papatyaya konarak. 'Buradaki çiçekler bütün yıl açar.' Pip hayranlıkla etrafına bakındı. 'Bu bahçeyi daha önce hiç görmediğime inanamıyorum,' dedi. 'Tam penceremin önündeymiş!'

Lila, Pip'e minik bir top yuvarlayan dost canlısı bir böcek ailesini gösterdi. Bree onu neşeli bir melodi mırıldanan bir yaban arısıyla tanıştırdı. 'Herkes çok nazık,' dedi Pip. 'Bizi bulduğuna sevindik,' dedi Lila. 'Yeni penceren seni bize getirdi.' Pip gülümsedi. 'Ben de sevindim. Bu şimdiye kadarki en güzel sürpriz!'

Güneş batmaya başlarken Pip yeni arkadaşlarına veda etti. 'İstediğin zaman geri gel,' dedi Bree kanatlarını cırparak. 'Biz burada olacağız.' Pip her gün ziyarete geleceğine söz verdi. Patikadan yukarı seke seke çıktı ve merdivenine tırmandı. Ağaç evine varınca yeni penceresinden dışarı baktı ve aşağıdaki bahçeye el salladı.

Meşe Dede onu bekliyordu. 'Güzel bir macera mıydı?' diye sordu. Pip ona Lila'yı, Bree'yi ve gizli bahçeyi anlattı. 'Küçük bir değişiklik büyük bir sürpriz getirdi,' dedi Meşe Dede bilgece. 'Bazen yeni bir şey denemek yepyeni bir dünyanın kapılarını açar.' Pip başını salladı. 'O pencereyi yaptığım için çok mutluyum,' dedi.

O günden sonra Pip'in yeni penceresi en sevdiği yer oldu. Bahçenin mevsimlerle değişmesini izledi. İlkbaharda çiçekler açtı. Yazın kelebekler dans etti. Sonbaharda yapraklar altın rengine döndü. Ve her gün Pip gizli bahçedeki arkadaşlarını ziyaret etti. Küçük pencere ona keyif alacağı yepyeni bir dünya kazandırmıştı.

Pip, küçük bir deęişiklięin bile harika keşiflere yol açabileceğini öğrendi. Sevimli ağaç evi artık daha da sıcacık geliyordu; gizli bahçenin manzarası ve hemen dışarıdaki arkadaşlarıyla. Penceresinin yanına oturup gülümserdi, yeni bir şey denemenin ona en güzel macerayı yaşattığını bilerek. Ve Meşe Dede'ye teşekkür etmeyi hiç unutmazdı.